

In deze reactie wil ik ervoor pleiten om dit wetsvoorstel niet door te voeren. Mijn hoofdredenen hiervoor zijn ten eerste dat het afschaffen van de Zondagswet negatief is voor de samenleving en ten tweede dat er geen goede aanleiding is om de Zondagswet af te schaffen.

In het voorstel wordt teruggegrepen op de oorsprong van de Zondagswet, de wet is opgesteld om zo de verschillen in zondagsbepalingen weg te nemen. De gemeenten waren het erover eens dat er een bescherming van de zondag moest zijn, dat is de grondslag voor de Zondagswet, met deze wet zouden de verschillen worden weggenomen. Tegenwoordig zijn deze verschillen er wel weer en daarom zou de Zondagswet niet meer functioneel zijn. De regelgeving omtrent de zondag moet weer gedecentraliseerd worden. Het grote verschil met vroeger is dat het draagvlak voor de Zondagswet is veranderd. Door dit wetsvoorstel vervalt juist de grondslag, de bescherming van de zondag. Veel gemeenten zullen geen beschermende bepalingen voor de zondag meer opnemen.

Dit heeft zijn gevolg voor de gewaarborgde rechten in de Zondagswet. In het wetsvoorstel wordt verwezen naar de rechten van de mens, zoals ze vastgelegd zijn in de grondwet. De Zondagswet mag dan misschien niet essentieel terug te vinden zijn in de grondwet, maar ze waarborgt wel rechten van de mens. De Zondagswet heeft als doelstelling om ruimte te bieden voor de religieuze uitoefeningen, ook beschermt ze de rust en voorkomt ze dat de zondag als een van alle andere dagen wordt. Met het opheffen van de Zondagswet zal de zondag op de lange termijn naar mijn verwachting een normale dag worden, het opheffen stimuleert ook het werken op de zondag aangezien de in de Zondagswet genoemde beperkingen voor het werk zullen komen te vervallen. Ten eerste komt hiermee de rust van de mens in het geding. Ten tweede zal dit ook negatieve uitwerkingen voor de samenleving en de economie hebben. Vanwege de rust op de zondag is er minder werk- en recreatieverkeer en kunnen bijvoorbeeld wegwerkzaamheden en spoorwerkzaamheden goed plaats vinden. Deze en meer voordelen zullen op de lange termijn komen te vervallen.

Het wetsvoorstel spreekt ook over verworvenheden, zo is de toevoeging van 1953 om de sport en ontspanningsmogelijkheden te beschermen een verworvenheid. In het wetsvoorstel wordt hier duidelijk kleur bekend, de oorspronkelijke Zondagswet is geen verworvenheid, de gewaarborgde rechten van de mens in deze wet zijn ondergeschikt. De sport en de ontspanning zijn naar het wetsvoorstel belangrijker dan de rechten die in de Zondagswet gewaarborgd worden. Daarentegen zijn er wel andere bepalingen die sport en ontspanning mogen beperken, zoals de openbare orde. Ik benoem dit om het grote verschil tussen de Zondagswet en het wetsvoorstel aan te tonen. De Zondagswet heeft de zin van de wet centraal staan, dit is terug te vinden in verschillende artikelen. De zin (denk aan voorgenoemde bekende kleur) van het wetsvoorstel staat daarentegen haaks op de zin van de Zondagswet en geeft daarmee een breken met de geschiedenis aan.

Tenslotte is er geen goede aanleiding om de Zondagswet af te schaffen. De huidige situatie is goed leefbaar en er worden geen doorslaggevend nadelen ondervonden. Bij afschaffing is het tegendeel waar. In veel gemeenten zal de Zondagswet niet meer gebruikt worden, daarbij vervallen de in de Zondagswet gewaarborgde rechten/verworvenheden van de burgers. Bijvoorbeeld tegenover mensen die moedwillig de religieuze uitoefeningen verstoren vervalt de juridische grond tot bescherming.